

ประวัติบ้านนาห่อม หมู่ที่ 1

มูลเหตุของการตั้งชื่อหมู่บ้าน

สาเหตุที่ตั้งชื่อหมู่บ้านว่า บ้านนาห่อม สันนิษฐานได้ว่า ตั้งชื่อตามสภาพพื้นที่ เพราะว่า บริเวณที่ตั้งหมู่บ้านเป็นที่ดอนนาดใหญ่อยู่ท่ามกลางทุ่งนา ซึ่งเป็นที่ลุ่มน้ำมีความอุดมสมบูรณ์ และพื้นที่มีความลาดเอียงมาก(ภาษาอีสานเรียกว่า “ห่อม”)

ประวัติความเป็นมา

เมื่อวันที่ 10 เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๘๙ (ตรงกับวันขึ้น ๔ ค่ำ เดือน ๑๐ ปีระกา) ได้มีชาวบ้านกลุ่มหนึ่งอพยพมาจากบ้านผ้า ตำบลลำสำโรง อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี (ปัจจุบันบ้านผ้า อยู่ในเขตอำเภอสำโรง) มาอาศัยอยู่ที่บ้านหนองบัวอรี ตำบลแกึง อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี และได้จับจองที่ดินบริเวณป่าคลองอยู่ห่างจากหมู่บ้านมาทางทิศใต้ เพื่อทำไร่ ท่านา หลังจากนั้นจึงได้อพยพมาตั้งบ้านเรือนอยู่ตามที่ໄร์และที่นาของตนเอง จำนวน 6 ครอบครัว ประกอบด้วย นายสอน ทาคำห่อ, นายกdem โลมะบัญ, นายอ ก จันทะมุด, นายคำม้วน ทองอนันต์ นายลุน ดอกไม้, นางพาย ปราบ จันดี และนายสุด วงศ์ญาบุตร

เมื่อ พ.ศ. 2504 มีชาวบ้านจากหมู่บ้านต่างๆ อพยพครัวเรือนมาอยู่อาศัยเพิ่มมากขึ้น จึงได้ร่วมกันก่อตั้งเป็นหมู่บ้าน ชื่อบ้านนาห่อม หมู่ที่ 12 ตำบลทุ่งเทิง อำเภอเดชอุดม โดยมี นายบู พันธ์เพ็ง เป็นผู้ใหญ่บ้านคนแรก หลังจากนั้นมีชาวบ้านจากหมู่บ้านใกล้เคียงและจากอำเภอโถสาร อพยพมาอยู่อาศัยเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ จนเป็นหมู่บ้านขนาดใหญ่ เมื่อ พ.ศ. 2529 ได้รับการยกฐานะจากหมู่บ้านทั่วไปเป็นหมู่บ้านที่ตั้งตำบล โดยมีนายเสริม กาเมือง เป็นกำนันคนแรก และมีผู้นำชุมชนในหัวระยะเวลาต่างๆ ตามลำดับดังนี้

1. นายสอน ทาคำห่อ	ผู้นำตามธรรมชาติ	พ.ศ. 2488 - 2498
2. นายลุน ดอกไม้	ผู้นำตามธรรมชาติ	พ.ศ. 2498 - 2506
3. นายบู พันธ์เพ็ง	ผู้ใหญ่บ้าน	พ.ศ. 2506 - 2512 (ลาออก)
4. นายคำแดง วอทอง	ผู้ใหญ่บ้าน	15 มี.ค 12 - 30 ก.ย 26 (เกณฑ์)
5. นายรำลึก ศุภลักษณ์	ผู้ใหญ่บ้าน	19 ธ.ค 26 - 17 ก.ค 29 (ลาออก)
6. นายเสริม กาเมือง	กำนัน	18 ก.ค 29 - 31 ก.พ 41 (เกณฑ์)
7. นายประบุษ พ วอทอง	กำนัน	23 มีนาคม 41 - ปัจจุบัน

สภาพพื้นที่

บ้านนาห่อมตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอไปทางทิศตะวันตกประมาณ 5 กิโลเมตร สภาพพื้นที่ทั่วไปเป็นที่ดอน มีป่าไปร่วงเป็นบางส่วน ลักษณะดินเป็นดินร่วนปนทรายและมีบ่อคืนถูกรังกระจาดอยู่ทั่วไป ไม่มีลำน้ำขนาดใหญ่ไหลผ่าน ชาวบ้านมีอาชีพทำนา ทำไร่ ทำสวน โดยอาศัยน้ำฝนเป็นหลัก ทำให้มีฤดูแล้งที่แห้งแล้งยาวนานกว่าปกติ เมื่อว่างจากฤดูทำนา ชาวบ้านจะทำสวน ทำเครื่องจักสานและงานหัตกรรมต่างๆ ไว้ใช้ในครัวเรือน โดยมีชาวบ้านบางส่วนอพยพไปทำงานในต่างถิ่น

วิถีชีวิตของชุมชน

ชาวบ้านทั้งหมดในหมู่บ้านนับถือศาสนาพุทธ และใช้ภาษาอีสานเป็นภาษาหลักจึงมีพิธีกรรม ความเชื่อ การละเล่น ขนบธรรมเนียม และประเพณีเหมือนกับชาวอีสานโดยทั่วไป คือถือปฏิบัติตามราตรี 12 ครรลอง 14 (อีต 12 กอง 14)

สถานที่สำคัญ

1. ตอนบูชา อยู่ทางทิศตะวันตกของหมู่บ้าน บริเวณริมหนองสะโน มีเนื้อที่ประมาณ 1 ไร่

2. วัดนาห่อม มีสถานะเป็นที่พักสงฆ์ ตั้งอยู่กลางหมู่บ้าน มีเนื้อที่ 15 ไร่

3. โรงเรียนบ้านนาห่อม ตั้งอยู่กลางหมู่บ้าน เป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษาประจำหมู่บ้าน

4. ร่องหิน เป็นทางน้ำสาธารณะ สาขาของลำน้ำห้วยอารี อยู่ทางทิศเหนือของหมู่บ้าน

5. โภนฎดิน อยู่ทางทิศใต้ของหมู่บ้าน ปัจจุบันเป็นที่ตั้งของวัดป่านาห่อม มีลักษณะพิเศษ คือ เป็นที่เนินสูง และมีบ่อหินคลุกปะปนอยู่เป็นจำนวนมาก

บันทึกข้อมูลเมื่อ วันที่ 25 ธันวาคม 2541

โดย นายเด่น จันทะมุด

จากการสัมภาษณ์ นายลุน คงไม้

ตรวจสอบโดย นายสุรชาติ แสนทวีสุข นายประยุทธ วอทองและชาวบ้านนาห่อม